

Nieuwsbrief 28

Stapje voor stapje zo gaat het leven vooruit van David zoals hij in het interview vertelt.

Met grote stappen is voor ons de vrijheid weer teruggekomen na vele maanden coronamaatregelen. Dit betekent voor straatpastor Lianne en voor de vrijwilligers dat er weer wat vrijer met elkaar omgegaan kan worden. De nabijheid wordt daardoor gemakkelijker. Misschien dat de vastentijd waarin we zitten ons voldoende waakzaam houdt en behoedt voor uitpattingen.

Een klein feestje was er wel voor de vrijwilligers als dank voor hun inzet. Na de viering op 5 maart was er een gezellig samenzijn met voor ieder een persoonlijk dankwoord geënt op de heilige die op hun verjaardag wordt gevierd.

Op naar Pasen en we hopen en bidden dat de kracht van de verrijzenis ieder kracht geeft.

Zalig pasen.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Stapje voor stapje

Dat is de wijze les die hij kreeg van de maatschappelijk werker die hem bijstond om zijn leven weer op de rails te krijgen. We – straatpastor Lianne en de interviewer- zijn op bezoek bij David, een Engelsman van 61 dus zijn naam wordt op zijn Engels uitgesproken. Het interview gaat ook in het Engels en het vraagt de nodige concentratie van de toehoorders want David heeft veel te vertellen over mensen die hij in zijn leven tegenkwam. Hij woont nu in een appartement in een woongebouw waar ouderen en ‘jongeren’ de leefruimte delen. In de kamer staat zijn fiets die getuigt van zijn sportieve inslag. Maar aan deze plek van rust zijn roeriger jaren voorafgegaan.

Engeland. Eerste levenshelft

David is geboren in Sint Helen, een kleine plaats in het Noorden van Engeland. Hij is de oudste in het gezin van vader, moeder een broer en een zus. *Difficult* is een woord dat veelvuldig terugkomt in zijn verhaal. Zo ook over zijn jeugd. Hij omschrijft zichzelf als een autistisch persoon, onbegrepen door de familie. Gelukkig was hij niet in zijn jonge jaren, al weidt hij er verder weinig over uit. Ook op de lagere en middelbare school was hij een buitenbeentje met weinig vriendjes en met weinig begrip van de leraren.

Hij was dan wel een buitenbeentje maar wel een met veel talent. In zijn jonge jaren verdiende hij zijn geld als professioneel rugbyspeler. Helaas raakte hij geblesseerd aan zijn voet waardoor hij er uiteindelijk mee moest stoppen. Hij vertrok naar het zuiden van Engeland om aan de universiteit te gaan studeren.

Het cultuurverschil in combinatie met zijn persoonlijkheid maakten hem het leven ook daar niet gemakkelijk. Een slechte tijd en een verkeerde keus; zo omschrijft hij het. Zonder af te studeren keert hij terug naar het Noorden.

Hij gaat weer thuis wonen en begint met vrijwilligerswerk, maar veel dingen gaan verkeerd. Ook in zijn werk treft hij het niet en hij wisselt nogal eens van baan. Hard werken en slechte werkgevers. Wel ging werk gepaard met huisvesting, maar toen het bij een baas weer niet goed uitpakte werd hij ontslagen en daarmee ook dakloos. Teleurgesteld moest hij als dertigjarige weer naar huis terugke-

ren. David vindt het pijnlijk om daar aan terug te denken.

Het Continent. Tweede levenshelft

Aangetrokken door een advertentie voor werkers in de vleesindustrie vertrok David in 1998 naar Nederland, naar Boxtel. Dit was voor hem een hele cultuurshock en het werk was zwaar. Er werd gewerkt onder heel koude omstandigheden, en er moesten absurd hoge doelen behaald worden. Het was er soms ronduit gevaarlijk doordat je bijna verlamd was van de kou. Er moest gewerkt worden bij minus 28 graden maar het was goed betaald en de werkgever betaalde de accommodatie.

Na een tijdje kreeg hij gelukkig wel ander lichter werk bij de baas. Dit was een sociale omgeving met fijne collega's en een vast contract. Terugkijkend op deze tijd noemt David dit de beste tijd van zijn leven waarin hij veel gezien heeft van Nederland en zich er helemaal thuis begon te voelen. Helaas wilde de huisbaas dat hij het huis verliet omdat het huis in de verkoop ging. Hij kreeg wat geld mee en in Den Bosch vond hij een nieuwe plek door een huis te delen met een Bosnië-veteraan. Tien jaar van 2006 – 2016 leefden ze samen. De huisgenoot is inmiddels overleden, maar leeft volop voort in de verhalen van David. Het was niet bepaald een rustig samenleven. Zijn huisgenoot had waarschijnlijk trauma's van zijn soldatenbestaan. Dit mondde uit in heel veel drinken, het niet respecteren van Davids privacy en agressief gedrag. Toch hadden ze samen ook goede tijden.

Tussen neus en lippen door vertelt hij dat hij aan de open universiteit in Engeland in 2009 een cursus handelsrecht en in 2015 een cursus administratie afsloot. Ook al werkte het niet uit in een baan, je kunt zien dat hij er trots op is.

In 2008 werd het bedrijf waar hij werkt overgenomen en het nieuwe management was niet goed. Het ontsloeg fijne collega's, de hele prettige werk atmosfeer verdween.

Vanuit Den Bosch fietste hij elke dag naar Boxtel. In 2016 kreeg hij een ongeluk met de fiets en een operatie was nodig. Dit weerhield hem er niet van weer te gaan werken, maar het bleek te zwaar en de werkgever stuurde bedreigende brieven. Omdat ander, passend werk niet werd aangeboden

David met een 'bakkie troost' voor het Stadsklooster San Damiano

den nam hij ontslag. Hij vertrok naar Amsterdam, maar beroerde huisvesting voerde hem terug naar Engeland.

Een terugkeer naar zijn geboorteplaats maakte hem echter duidelijk dat hij daar niet meer moest zijn; criminaliteit en vervuiling zag hij er. Hij kon geen werk vinden en hij voelde zich als een vreemdeling in het buitenland. Dus besloot terug te keren naar Nederland.

Een baan op Schiphol was voor hem niet vol te houden door agressieve en niet fijne collega's. Hij vond het een slecht bedrijf om voor te werken en zo kwam hij zonder geld op straat terecht. Hij had veel rechten opgebouwd met alle arbeid, maar voldeed niet aan de termijn die je gewerkt moet hebben voorafgaand aan je WW-aanvraag. Erg lovend spreekt hij niet over de nachtopvang aan de rand van de stad, bevolkt met gevaarlijke men-

sen. Waar hij één nacht verbleef om vervolgens te worden doorverwezen naar Den Bosch.

‘Naar huis’

Een *social worker* – na 30 jaar in Nederland blijft Engels voor hem de taal om zich in uit te drukken – overtuigt hem om naar Den Bosch terug te gaan. Via Hotel Terminus komt hij bij Het Inloopschip, een weldaad vergeleken met de situatie in Amsterdam. ‘Er wordt goed voor je gezorgd en je wordt er gezien.’ Vrucht van een lange geschiedenis van Roomse Liefdadigheid denkt David die de geschiedenis van het Schip goed heeft bestudeerd. Zelf helpt hij als vrijwilliger graag mee. ‘Mensen begrijpen vaak niet dat daklozen verward zijn en van slag door de situatie. Velen hebben ook psychische problemen wat soms onprettig gedrag en diefstal veroorzaakt. Het is daardoor niet altijd veilig.’ David vond het bijzonder in Het Inloopschip mensen te ontmoeten die succesvol waren in het leven, en nu toch door omstandigheden dakloos zijn. Erg lovend is hij over de mensen die in het inloopschip werken. Ze zijn erg zorgzaam en David voelde zich bij hen op zijn gemak.

De kleine stapjes

Van januari 2018 t/m de zomer van 2019 is het schip zijn thuis. Het was een lastige tijd door het gebrek aan geld. Zoeken naar de €5 om de nacht er te mogen doorbrengen en altijd naar de grond kijken omdat je peuken zoekt om te kunnen roken. Zoals op meer momenten tijdens het gesprek als het wat spannend is strijkt David veelvuldig over zijn haar en haalt zijn hand over zijn gezicht. Non-verbaal geeft hij expressie aan de wanhoop die hij voelde in die tijd.

De *social worker* die hem begeleidde heeft hem geleerd dat omhoog krabbelen lukt als je kleine stapjes kunt zetten. Eerst een bed, dan een postadres en een nieuwe bank account en dan werk bij een restaurant, die uiteindelijk failliet ging waardoor een uitkering tijdelijk nodig was en vervolgens aan de slag bij Weener XL waar hij nu nog werkt met een vast contract in de verschillende projecten. Na deze kleine stappen kwam de grote stap naar een eigen appartement waardoor

hij weer een zelfstandig leven heeft. Hij kreeg zijn appartement in de zomer en de zon scheen letterlijk en figuurlijk. In die tijd kreeg hij namelijk een telefoon van de bank. Hij had 9000 euro schuld en die hadden ze hem nu kwijtgescholden. In dit nieuwe begin was alles nieuw zelfs zijn knie. Hij had net zijn woonplek en kreeg snel erna een operatie voor een nieuwe knie.

Aan het begin van het gesprek benoemde David al even zijn autisme. Pas drie jaar geleden werd de diagnose gesteld dat hij autistisch is. Zelf ziet hij dat zijn leven er anders had uitgezien, met name zijn jonge jaren, als dit toen al bekend was en men had geweten hoe er mee om te gaan. Toen hij bewust gemaakt was van zijn gesteldheid kon hij leren omgaan met de omstandigheden. Ook heeft hij specifieke hulp gehad voor drank gebruik bij autisme en is nu succesvol geheel gestopt met drinken.

De straatpastor

Lianne en David kennen elkaar al jaren. David omschrijft het straatpastoraat als een enorme hulp. De straatpastor bood en luisterend oor zonder oordeel en was een troostende aanwezigheid toen zijn moeder in 2018 overleed. David benoemt de steun die hij gehad heeft aan de vele gesprekken en de praktische hulp. Zijn moeder overleed maar hij had niet het geld om naar Engeland te gaan. De kerk heeft hem toen geld geleend zodat hij de begrafenis kon bijwonen.

David kan nog uren vertellen over de verschillende fases in zijn leven, maar we zien en horen dat hij THUIS is.

Als Lianne bij de bushalte staat belt David al om nog nadere informatie te geven. ‘Hij is iemand die goed over dingen nadenkt, soms te goed wat het leven niet altijd eenvoudig maakt. Het is een bijzonder man die als enige een medebewoner van het schip tot het einde toe heeft bezocht toen deze een ernstig ongeluk kreeg en blind werd. Een vriendelijk man met betrokkenheid bij de wereld. Zo heeft hij nog steeds contact met Anna uit Venezuela die hij ontmoet had in het schip.’

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Nieuw bestuurslid

In het voorjaar stond op Facebook een oproep van broeder Fer: het Straatpastoraat Den Bosch was op zoek naar mensen voor het bestuur. Ik heb er eerst goed over nagedacht. Ik woon al jaren in 's-Hertogenbosch en wilde graag iets doen hier in mijn eigen stad. Ik ging in gesprek met twee bestuursleden en het leek me een mooie plek voor mij om iets bij te dragen.

Ik ben een gelovig mens, een meedenkende moderne katholiek. Al lang werk ik met en voor religieuze congregaties in Nederland. Na 25 jaar bij de Stichting Religieuzen tegen Vrouwenhandel, waar ik voorlichting en bewustwording rondom mensenhandel en uitbuiting deed, begon ik in juni 2021 bij de bedevaartorganisatie VNB en de Zusters van Liefde van Tilburg. Door de corona hield dat op. Momenteel werk ik bij de SVD-paters in Teteringen.

Tijdens mijn eerste vergadering van het bestuur van het Straatpastoraat werd mij gevraagd welke taak ik op me kon nemen. Mijn keuze voor PR lag voor de hand.

Ik kon meteen aan de slag; het bestuur werkte aan de voorbereiding van het 30 jarig jubileum. Een persbericht schrijven en een lijst opstellen van contacten en personen was mijn eerste klusje. Het jubileum was echt de moeite waard. Leuk om te zien hoeveel mensen zich volledig inzetten voor mensen die het moeilijk hebben en die steun vinden bij het Stadspastoraat.

Het is leuk om met een kleine groep enthousiaste mensen pastor Lianne en het Stadspastoraat bij te staan. Ik ben er nu zo'n half jaar bij betrokken en het bevalt me heel goed. Tot ziens bij een van de activiteiten.

Nieuw bestuurslid van het Straatpastoraat Den Bosch, Ivonne van der Kar

Ivonne

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest. U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of voor de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stadsklooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Aangepast vanwege corona: elke eerste zaterdag van de maand om 15.30 uur. Adres: van der Does de Willeboissingel 11.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat Den Bosch is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het Fonds Franciscus**.